

Herran Temppeliintuominen

2. helmikuuta

Jarmo Huttu 2018

Herran Tempeliintuominen

2. helmikuuta

Avuksihuutopsalmi

(ps. 141)

1. sävelmä

Her - ra, minä huudan sinua, kuu - le mi - nu - a, kuule minua, oi Her - ra.

Her - ra, minä huudan sinua, kuu - le mi - nu - a. O - ta kor - vii - si mi - nun ää - ne - ni,

kun mi - nä si - nu - a huu - dan. Kuule minua, oi Her - - ra.

Nous - koon mi - nun ru - ko - uk - se - ni

niin kuin suitsutussavu sinun kasvojesi e teen,

mi - nun kät - teni ylennys olkoon sinulle eh - too - uh - ri.

liitelauselma: Syvyydestä minä huudan sinua, Herra. Herra, kuule minun ääneni. (ps. 130: 1-2)

Avuksihuutostikiirat nro 1 - 3

Kuule minua, oi Her - - ra. Sa - no Si - me - on,

ketä sinä iloiten sylissäsi kannat temp - pe - lis - sä? Kenelle sinä huudat ja ju - lis - tat:

"Nyt minä pääsen vapaaksi, sillä olen näh - nyt Va - pah - ta - ja - ni?"

Hän on Jumalasta tullut Juma - la, Sa - na,

4

joka meidän tähtemme on ihmiseksi tul - lut

ja on ih - mi - set pe - las - ta - nut." Hä - nen e - teen - sä ku - mar - tu - kaam - me!

2. liitelauselma: Tarkatkoot sinun korvasi rukoustani. (ps. 130:2) *(lauletaan sama stikiira toisen kerran)*

3. liitelauselma: Jos sinä, Herra pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta sinun on armo, sinä annat anteeksi, että me eläisimme sinun pelossasi. (ps. 130: 3 - 4) *(lauletaan sama stikiira kolmannen kerran)*

4. liitelauselma: Minä odotan sinua, Herra, odotan sinua koko sielustani ja panen toivoni sinun sanaasi. (ps. 130: 5)

Avuksihuutostikiira nro 4 - 6

1. sävelmä

Ota, Simeon, syliisi hänet, jonka Mooses edeltä näki lainsäätäjänä Siinain vuorella synkäs - sä

pil - ves - sä, mutta joka nyt on tullut lapseksi ja on laille kuu - li - ai - nen.

Tämä on se, joka on lais - sa pu - hu - nut,

ja josta profheetat o - vat pu - hu - neet.

Hän on meidän tähtemme tul - lut li - hak - si, ja on ih - mi - set pe - las - ta - nut.

Hä - nen e - teen - sä ku - mar - tu - kaam - me!

5. liitelauselma: Minä odotan Herraa kuin vartijat aamua, hartaammin kuin vartijat aamua. Israel, pane toivosi Herraan. (Ps. 130: 6-7) *(lauletaan sama stikiira toisen kerran)*
 6. liitelauselma: Hänen armonsä on runsas, hän voi sinut lunastaa. Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä. (Ps. 130: 7-8) *(lauletaan sama stikiira kolmannen kerran)*
 7. liitelauselma: Kiittäkää Herraa, kaikki kansat! Ylistäkää häntä, kansakunnat! (Ps. 117: 1)

Stikiira nro 7 - 8

1. sävelmä

Tulkaa kaikki Kristusta vastaan ja jumalallisin veisuin tervehtikääm - me hän - tä,

jonka Simeon tunsi pe - las - ta - jak - seen.

6

Hänestä Daavid julisti ja hänestä pro - fee - tat en - nus - ti - vat.

Hän on meidän tähtemme tullut lihaksi ja on lais - sa pu - hu - nut.

Hä - nen e - teen - sä ku - mar - tu - kaam - me.

8. liitelauselma: Rajaton on hänen rakkautensa, iäti hän on meille uskollinen. (Ps. 117: 2)
(lauletaan sama stikiira toisen kerran)

Kunnia ... nyt ... Aamen

6. sävelmä

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, ai - na

ja i - an - kaik - ki - ses - ti. Aa - - - men.

Doksastikon

6. sävelmä

Auetkoon tänään taivaan port - ti, sil - lä a - lu-ton I - sän Sa - na

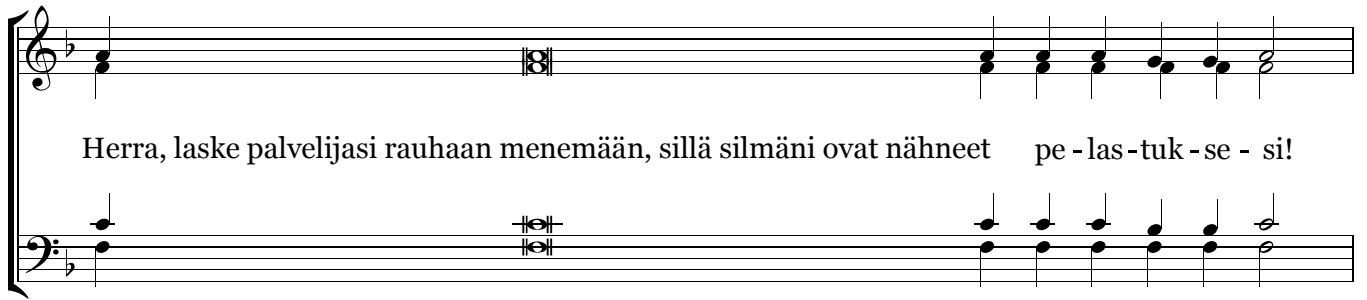
Ju - ma-luu-des-taan er - ka - ne-mat-ta ot - taa a - jal - li - sen a - lun,

ja Neitsyt-äiti kantaa hänet hänen omasta tah - dos - taan

nelikymmenpäiväisenä lapsukaisena lainalaiseen temp - pe - liin.

Täällä hänet ottaa syliinsä vanhus ja lau - suu:

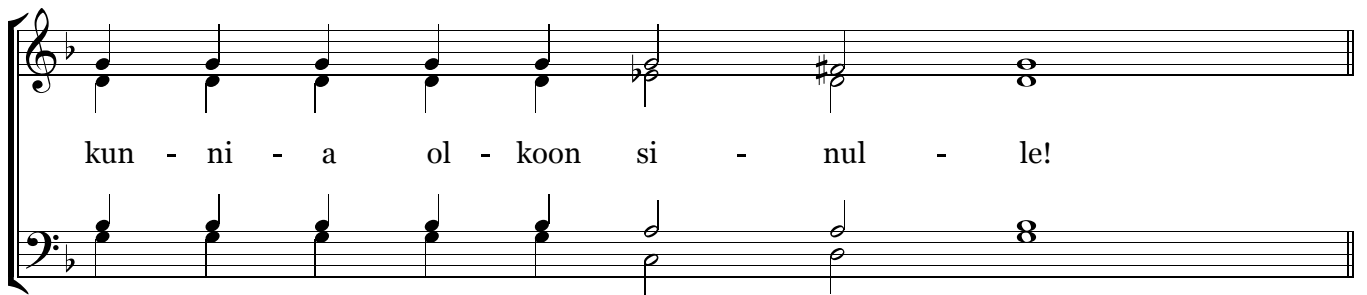
8

Herra, laske palvelijasi rauhaan menemään, sillä silmäni ovat nähneet pe - las - tuk - se - si!

Herra, joka tulit maailmaan ihmissukua pe - las - ta - maan,

kun - ni - a ol - koon si - nul - le!

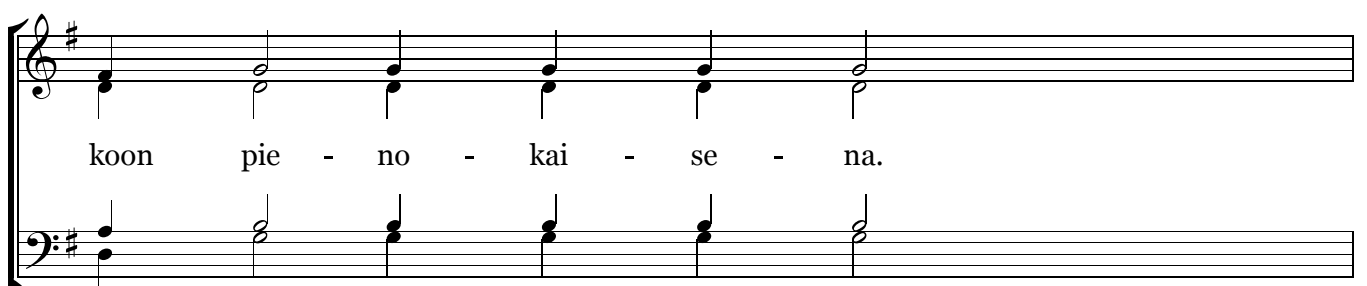
Ehtooveisu
Päivän prokiimeni
Parimiat
Ektenia
Suo, Herra

Litaniastikiira nro 1

1. sävelmä

Van - haikäinen, joka muinoin Siinailta antoi Moosekselle lain, tuodaan tänään kirk -

koon pie - no - kai - se - na.

Hän, lainlaatija, täyttää lain, sillä nyt hänet tuodaan tempeliin ja luovutetaan van-huk sel le.

Vanhurskas Simeon nähdessään lupauksen toteutuvan huu - taa rie - mui - ten:

Minun silmäni ovat nähneet aikojen alusta kät - ket-ty-nä ol-leen sa - lai-suu den,

jo - ka on tul - lut jul - ki vii - mei - si - nä päi - vi - nä,

valkeuden, joka hajottaa epäuskoisten pakanakansojen pimeyden ja antaa kunnian Is - ra - e - lil - le.

10

Va - pau - ta siis pal - velijasi ruumiin kahleista au - tu - aa - seen

ja ih - meel - li - seen lop - pu - mat - to - maan e - lä - mään,

sinä, joka annat maailmalle suuren ar - - - mon!

Litaniastikiira nro 2

1. sävelmä

Tänään hän, joka muinoin antoi Moosekselle Siinailla lain, alistuu laupeudessaan lain

sää - dök siin. Nyt puhdas Jumala, joka on neitseellisestä kohdusta syn - ty - nyt,

tuo - daan lap - su - kai - se - na uh - rik - si it - sel - leen. Hän va-paut-taa luo-

ma-kun - nan lain ki - ro - uk - ses - ta ja va - lis - taa mei dän sie - lum - me.

Litanian stikiira nro 3

2. sävelmä

Hänet, jota ylhäiset enkelvoimat peläten ru - koi - le - vat,

Simeon ottaa nyt syliinsä ja riemuiten ju - lis - taa,

että Jumala on ihmisen ty - kö tul - lut. Simeon tuntee kuolevaisen ihmisen taivaalliseksi

Ju - ma - lak - si ja tahtoessaan erota tästä maa - il - mas ta, hän i - loi - ten huu - taa:

Herra, joka pimeydessä oleville ikuisen valkeuden lah - joi - tat,

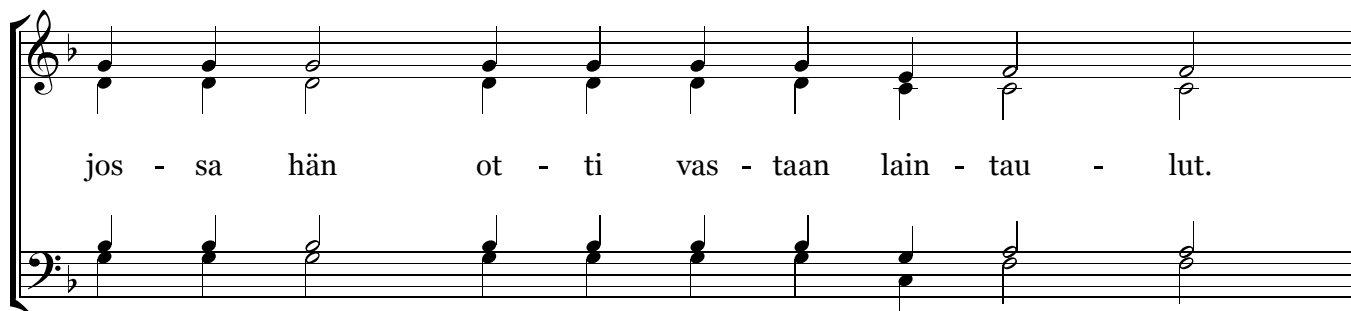
kun - ni - a ol - koon si - nul - le!

Litaniastikiira nro 4

2. sävelmä

Tänään Simeon ottaa syliinsä kunnian Her - - - ran,

jonka Mooses muinoin näki synkässä pilvessä Siinain vuo - rel - la,

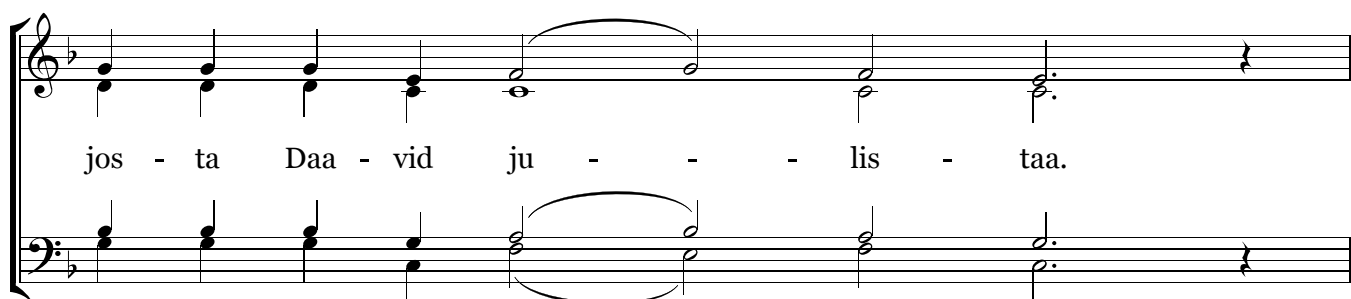
jos - sa hän ot - ti vas - taan lain - tau - lut.

Hän on se lainlaatija, joka profettojen suulla pu - huu.

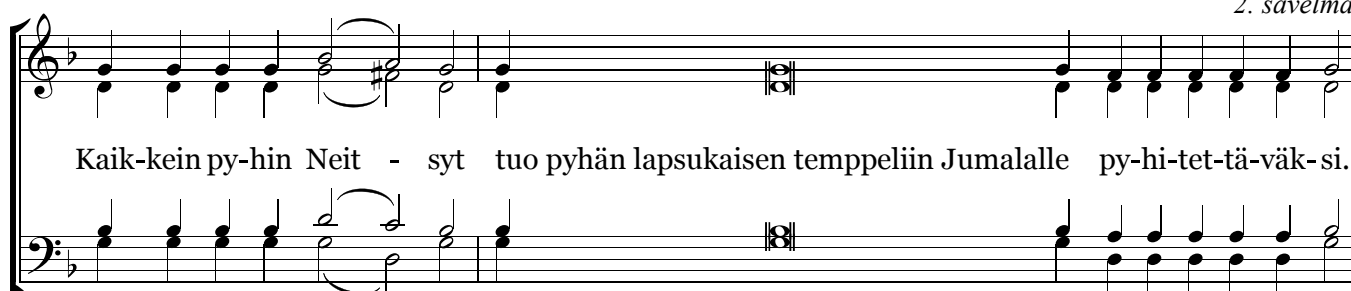
Hän on se peljättävä, mutta armostaan rikas Ju - ma - la

jos - ta Daa - vid ju - - - lis - taa.

Litaniastikiira 5

2. sävelmä

Kaik-kein py-hin Neit - syt tuo pyhän lapsukaisen temppeliin Jumalalle py-hi-tet-tä-väk-si.

Vanhurskas Simeon ottaa hänet iloiten vastaan ja huu - taa:

Valtias, Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään sana - si mu - kaan

Litaniastikiira nro 6

2. sävelmä

Vanhurskas Simeon kantaa tänään sylissään taivaan ja maan Luo - jaa.

Sen tähden hän Pyhän Hengen vaikutuksesta lau - suu:

Nyt olen vapaa, sillä olen Vapahtaja - ni näh - - nyt.

Litaniastikiira nro 7

2. sävelmä

Tänään vanhus Simeon astuu temppeliin iloiten hen - ges - sään,

sillä hän ottaa vastaan Mooseksen lain säätäjän ja täyt - tä - jän.

Pilvestä ja hiljaisesta äänestä Mooses muinoin tun - si Ju - ma - lan.

Peitetyin kasvoin hän nuhteli heprealaisten uskottomia sy - dä - mi - ä,

mutta nyt Simeon kantaa sylissään lihaksi tullutta, iankaikkista Isän Sanaa ja julistaa kai - kil - le,

16

että Kristus on kaikkien kansojen valo, risti ja y - lös - nou - se - mus.

Vanhurskas Hanna osoittaa olevansa profeetta, sillä hän julistaa Vapahtajasta, joka on israelin

lu - nas - ta - ja. Sen tähden huutakaamme Her - ral - le:

Kris - tus, mei - dän Ju - ma - lam - me,

Jumalansynnyttäjän rukouksien tähden ar - mah - da mei - tä!

Litaniastikiira nro 8

4. sävelmä

Tänään Herran elävä temppele, puhdas Jumalan - syn - nyt - tä - jä,

tuo temppeleihin luomakunnan Luojan ja lain an - ta - jan.

Hä - net ot - taa syliinsä vanhurskas Simeon, joka ylistäen lau - suu:

Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rau - - haan,

sillä olen nähnyt meidän sie - lu - jem - me Va - pah - ta - jan.

Kunnia ... Pyhälle Hengelle

5. sävelmä

Kunnia olkoon Isälle ja Po - jal - le ja Py - häl-le Hen - gel - le.

Doksastikon

5. sävelmä

Tutkikaa pyhiä kirjoituksia, niin kuin Kris - tus,

meidän Jumalamme, on meitä ke - hot - ta - nut,

sillä evankeliumeissa me kohtaamme hänet todellisena maailmalle ilmestyneenä Ju-ma-la-na.

Me näemme hänet vastasyntyneenä ja kapaloituna seimessä ma - kaa - mas - sa

sekä puhtaan Jumalansynnyttäjän imettämänä ja hoivaamana lap - su - kai - se - na.

Me kohtaamme hänet tempelissä ympärileikattavana ja vanhurskaan Simeonin odottamana

Va - pah - ta - ja - na. Sen täh - den huu - ta - kaam - me hä - nel - le:

Kunnia olkoon sinulle, i - an - kaik - ki - nen Ju - ma - la.

Nyt ... Aamen

5. sävelmä

Nyt, ai - na ja i - an - kaik - ki - ses - ti. Aa - men.

Jumalansynnyttäjälle

5. sävelmä

Täyttääkseen lain määräyksen Neitsyt - äiti tuo temppeleihin Poi - kan - sa,

joka on iältään vanha, mutta ruumiiltaan lap - su - kai - nen.

Simeon ottaa hänet syliinsä ja lau - suu:

Her - ra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään sanasi mu - kaan,

sillä silmäni ovat näh - neet pe - las - tuk - se - si.

Virrelmästikiira

7. sävelmä

Kau - nis - ta hää - ma - ja - si, Siion, ja ota vastaan Kristus Ku - nin - gas!

Ter - vehdi Mariaa, taivaan port - ti - a, sil - lä hän osoittautui kerubi - is - tui - mek - si

kan - taessaan sylissä kunnian Ku - nin - gas - ta.

Puh - das Neit - syt on kuin valoisa säteilevä pil - vi,

jo - ka pi - tää kä - sissään ennen aamutähteä olemassa ollutta Poi - kaan - sa.

Hä - net Si - me - on ot - taa kä - si - var - rel - leen

ja ju - lis - taa ih - misille, että hän on elämän ja kuoleman Her - ra

se - kä maa - il - man Va - pah - ta - ja.

Liitelauselma: Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään sanasi mukaan. (Luuk. 2:29)

Virrelmästikiira nro 2

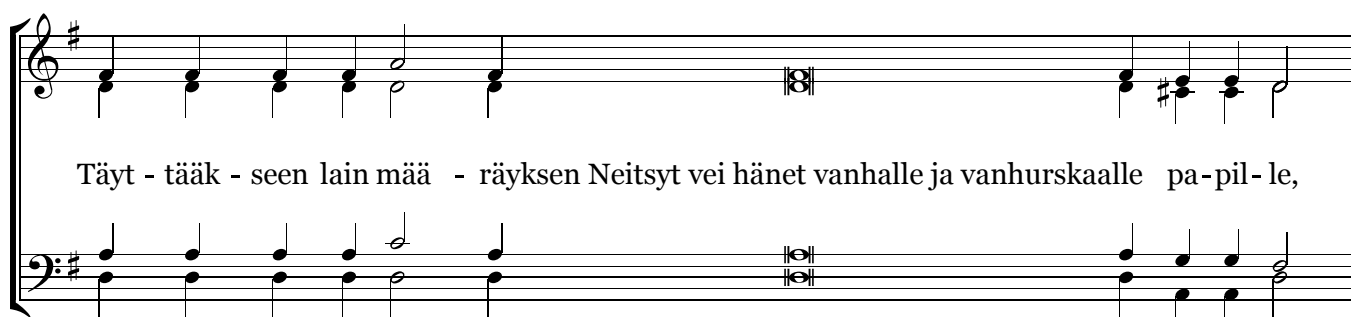
7. sävelmä

A - vi - o - ta tun - te - ma - ton Äi - ti

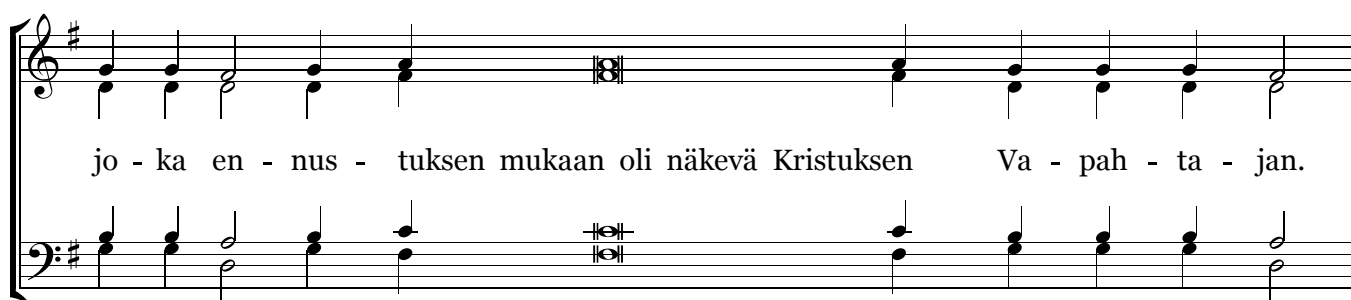
toi temp - peliin hänet, joka on ennen kaikkia aikoja Isästä koit - ta - nut,

vii - mei - si - nä aikoina neitseellisestä Äidistä syntynyt ja Siinain vuorella lain sää - tä nyt.

Täyt - tääk - seen lain mää - räyksen Neitsyt vei hänet vanhalle ja vanhurskaalle pa - pil - le,

jo - ka en - nus - tuksen mukaan oli näkevä Kristuksen Va - pah - ta - jan.

Ot - ta - es - saan hä - net syliinsä Simeon huusi i - loi - ten:

Tä - mä on Isän kanssa yhtä iankaikkinen Ju - ma - la

ja mei - dän sie - lu - jem - me Pe - las - ta - ja!

Liitelauselmä: Valkeudeksi, joka on ilmestynyt pakanoille, ja kirkaudeksi kansallesi Israelille. (Luuk. 2:32)

Virrelmästikiira nro 3

7. sävelmä

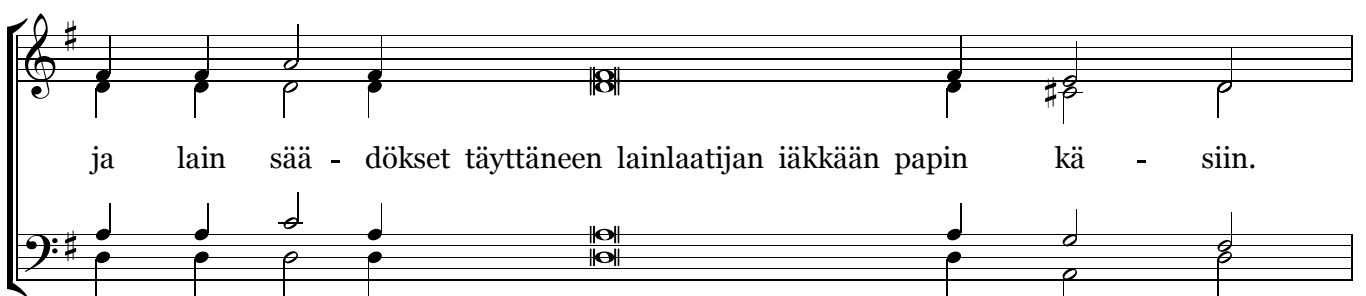
Ju - ma - lan - syn - nyt - täjä Maria kantoi kohdussaan hän - tä,

jo - ta ke - ru - bit kan - nantelevat ja jolle serafit ylistystä vei - saa - vat.

Nyt Neit - syt luovuttaa siemenettömästi lihaksi tul - leen

ja lain sää - dökset täyttäneen lainlaatijan iäkkään papin kä - siin.

Kan-ta - es - saan kaikkien Elämää vanhurskas Simeon rukoilee vapautusta lau - su - en:

Val - ti - as, sal - li minun nyt rientää ilmoittamaan Aa - da - mil - le,

et - tä o - len näh - nyt Lap - su - kai - sen,

iankaikkisen Jumalan ja maa - il - man Va - pah - ta - jan.

Kunnia ... nyt ... Aamen

8. sävelmä

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, ai - na ja i - an - kaik - ki - ses - ti.

Aa - - - - - men.

Doksastikon

8. sävelmä

Hä - net, jo - ta ke - rubit kantavat ja jolle serafit ylistystä vei - saa - vat,

tuodaan tänään lain mukaisesti Jumalan temp - pe - liin,

ja hän istuu vanhuksen sylissä ikään kuin val - ta - is - tui - mel - la.

Hän ottaa vastaan Joosefin Jumalalle kantaman uhri - lah - - - jan:

parin metsäkyyhkysyä tai kaksi kyyhkysen - poi - - - kaa,

sillä metsäkyyhkyspari kuvasi saastatonta seurakuntaa ja pakanoiden joukosta

va - lit - tu - a kan - - - - saa,

kun taas kaksi kyyhkysenpoikaa kuvasivat Kristusta, vanhan ja uuden liiton pää - mies - tä.

Ja Simeon nähtyään itseään koskevan ennustuksen to - teu - tu - neen

siunasi Jumalansynnyttäjää Neit - syt - tä Ma - ri - aa

ja vertauskuvallisesti ennusti Neitseestä syntyneen kär - si - myk - set

sekä anoi Lapsukaiselta vapautusta huu - ta - en:

Herra, nyt sinä las - ket mi - nut rau - haan,

niin kuin olet sen edeltä il - moit - ta - nut,

sillä minä olen nähnyt sinut, iankaikkisen Val - ke - u - den

ja kristillisen kansan Va - pah - ta - jan ja Her - - ran.

Tropari

I - loit - se, ar - moi - tet - tu Ju - ma - lan - syn - nyt - tä - jä, Neit - syt,

1. sävelmä

sillä sinusta koitti vanhurskauden Au - rin - ko,

Kris - tus, mei - dän Ju - ma - lam - me, joka valaisee ne, jotka pimeydessä o - vat.

30

Rie - muite sinäkin, hurskas vanhus, sylissäsi meidän sielu - jem-me Va-paut-ta-ja,

joka on antanut meille myös ylös - nou - se - muk - sen.

lauletaan kolmesti

Leipien siunaus.
Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja iankaikkisesti! x3
Psalmi 34: 1 - 9
Heksapsalmit

Jumala on Herra

1. sävelmä

Ju - ma - la on Her - - ra ja hän il - mes - tyi meil - le.

Siunattu on hän, joka tulee Herran ni - - meen.

Tropari
Polyeleopsalmi

Pieni Ylistysveisu

Y - - lis - täm - me, y - lis - täm - me si - nu - a,

e - lä-män-an - ta-ja Kris - tus, ja kun-ni - oi-tam-me puh - tain-ta Äi - ti-ä-si,

jo - ka lain mu-kai-ses - ti toi nyt si - nut Her - ran temp - pe - liin.

Liitelauselma

Minun sydämeni tulvii ihania sa - no - ja.

Ylistysveisu uudelleen

2. liitelauselma

Minä lausun: Kuninkaasta on minun lau - lu - ni.

Ylistysveisu kolmannen kerran

Pieni ektenia

Monet himot

Prokimeni

Mi - nä teen si - nun ni - me - si kuu - luk - si su - vus - ta su - kuun.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hen - gel - le.

Jumalansynnyttäjän esirukouksien täh - - - den

Armollinen, puhdista mei - dät mo-nis-ta syn - neis - täm - me!

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aa-men. Jumalansynnyttäjän esirukouksien täh - den

Armollinen, puhdista mei - dät mo-nis-ta syn - neis - täm - me!

Ar - mah - da mi - nu - a Ju - ma - la,

si - nun suu - res - ta ar - mos - ta - si; pyy - hi pois mi - nun syn - ti - ni

Stikiira evankeliumin jälkeen

6. sävelmä

si - nun suu - res - ta lau - peu - des - ta - si! Auetkoon tänään taivaan port - ti,

sil - lä a - lu - ton I - sän Sa - na ju - ma - luu - des - taan er - ka - ne - mat - ta

ot - taa a - jal - li - sen a - lun, ja Neitsyt - äiti kantaa hänet hänen omasta tah - dos - taan

34

nelikymmenpäiväisenä lapsukaisena lainalaiseen temp - pe - liin.

Täällä hänet ottaa syliinsä vanhus ja lau - suu:

Herra, laske palvelijasi rauhaan menemään, sillä silmäni ovat nähneet pe - las - tuk - se - si!

Herra, joka tulit maailmaan ihmissukua pe - las - ta - maan,

kun - ni - a ol - koon si - nul - le!

1. irmossi

3. sävelmä

Aurinko kulki muinoin kuivaksi maaksi muuttuneen meren poh-jan y - lit - se,

sillä vesi seisahtui molemmin puolin niin kuin muu - - ri

ja kansa kulki jalan me-ren y - li. Sen tähden se veisasi otolli-ses-ti Ju - ma-lal-le:

Veisatkaa Herralle, sillä hän on y - len kor - ke - a.

Troparit Juhlamineasta s. 73

3. irmossi

Her - ra, jo - ka o - let sinuun uskovien vahva tur - va!

Vah - vis - ta Seu - ra - kun - ta - si, jon - ka o - - let

kal - liil - la ve - rel - lä - si an - - sain - nut.

Troparit Juhlamineasta s. 74

4. irrossi

Si - nun hy - vyy - te - si, oi Kris - tus, peit - ti tai - - vaat,

sil - lä sinä lähdeytyäsi väkevyytesi arkista, puh - taas - ta Äi - dis - tä - si,

ilmestyit kunniasi temppe - liin lap - su - kai - se - na.

Sen täh - den on kaik - ki täyn - nä si - nun kii - tos - ta - si.

Troparit Juhlamineasta s. 74

5. irmossi

Jesaja nähtyään näyssä Jumalan kunnian val - ta - is - tui - mel - la

ja taivaan enkeleiden ympäröimänä huu - si: Voi, mi - nu - a mi - tä - tön - tä!

Minä näin ennalta lihaksi tule - van Ju - ma - lan,

jonka vallassa on ikuinen val - ke - us ja rau - ha!

Troparit Juhlamineasta s. 74 - 75

38

6. irmossi

Vanhurskas Simeon näki omin sil - min pe - las - tuk - sen,

jonka Jumala oli kansoille val - mis-ta-nut. Sen täh-den hän huu - si si - nul-le:

Kristus, sinä olet mi - nun Ju - ma - la - ni!

Troparit Juhlamineasta s. 75

7. irmossi

Si - nu - a, Ju - ma - laa Sa - - naa,

joka lähetit kasteen tulisessa pätsissä Jumalasta saarnanneille nuo - ru - kai - sil - le,

si - nu - a, jo - ka si - joi - tuit puh - taan Neit - seen koh - tuun,

me ylistämme ja hartaas - ti vei - saam - me:

Siunattu olet sinä, i - si - em - me Ju - ma - la.

Troparit Juhlamineasta s. 75

8. irmossi

Hurs - kaat, Ju - ma - laa pel - kää - vät nuo - ru - kai - set

seisoivat liekkien keskellä vahin - goit - tu - mat - to - mi - na

ja veisasivat jumalal - lis - ta virt - tä:

Kaikki Herran teot kiittä - kää Her - - raa

ja suuresti ylistäkää häntä kaik - ki - na ai - - koi - na.

Troparit Juhlamineasta s. 76

(Jumalansyntyjän kiitosvirsi vain lauantai-iltana)

9. irmossi

Lain ja kir-joi-tuk-si - en hä-mä-ryy-des-sä me uskovaiset näemme ku - va-uk-sen:

Jokainen poikalapsi, joka esikoisena äi - dis - tä syn - tyy, on Her-ral - le py - hi - tet - ty.

Sen tähden me iankaikkisen Isän esikoista - Sa - naa,

neitseellisestä Äidis - tä syn - ty-nyt-tä e - si-kois-ta Poi-kaa y - lis-täm - me.

Troparit Juhlamineasta s. 77

(Luantai-iltana lauletaan Pyhä on Herra meidän Jumalamme viikon säv.jakson mukaan)

Eksapostilario

Pyhän Hengen vaikutuksesta pyhäkköön tullut van - hus

otti syliinsä lain Valtiaan ja huu - - si:

Päästä minut nyt lihan kahleista rauhaan menemään sanasi mu - kaan,

sillä silmäni ovat näh - neet kan-soil-le il-mes-ty-neen Val-ke - u - den.

Kiitospsalmi

(150 ; 148)

Kaikki, joissa henki on, kiittäkää Her - ra. Ylistäkää Herraa tai - vais - ta,

4. sävelmä

y - lis - tä - kää hän - tä kor - ke - uk - sis - sa.

Sinulle, Jumala, sopii y - lis - tys - tä vei - sa - ta.

Ylistäkää häntä, kaikki hänen en - ke - lin - sä,

ylistäkää häntä, kaikki hänen sota jouk - kon - sa.

Sinulle, Jumala, sopii y - lis - tys - tä vei - sa - ta.

Liitelauselmä: Ylistäkää häntä, hänen väkeviä tekojaan, ylistäkää häntä, hän on suuri! (Ps 150:2)

Kiitosstikiira nro 1 - 2

4. sävelmä

Kirjoitetun lain vaatimuksesta ihmisiä rakastava Herra tuodaan nyt temp - pe - liin

ja hänet ottaa vanhus Simeon vanhoille käsivarsilleen huu - dah - ta - en:

Her - ra, nyt sinä lasket minut autuuteen me - ne - mään,

sillä tänään minä olen nähnyt kuolevaiseen ruumiiseen puettuna si - nut,

joka olet elämän Herra ja kuo - le - man Val - ti - as.

Liitelauselma: Ylistäkää häntä raikuvien torvien, ylistäkää häntä harppua ja lyyraa soittaen! (Ps. 150: 3)

Lauletaan stikiira nro 1 - 2 uudelleen

Liitelauselma: Ylistäkää häntä symbaalien helinällä, ylistäkää häntä riemukkain symbaalein! (Ps. 150: 4)

Kiitosstikiira nro 3

4. sävelmä

Sinä, Herra, ilmestyit kevyen pilven päällä istuen pakanakansoille kirk - kau-dek-si.

Sinä, vanhurskauden Au - rin - ko,

täy - tit vanhan lain säädökset ja osoitit uuden armon a - lun.

Sen tähden Simeon huusi sinut näh - des - sään:

Vapauta minut turmeluksesta, sillä tänään olen näh-nyt si - nut!

Liitelauselma: Kaikki te, joissa on elämän henkäys, ylistäkää Herraa! (Ps. 150: 5)

Kiitosstikiira nro 4

4. sävelmä

Kaikkivaltias, sinä et jumaluudessasi eronnut I - säs - tä,

vaikka tulitkin lihaksi tahtosi mu - kaan.

Nyt Neit - syt tuo sinut pyhäkköön ja antaa sinut Jumalaa vastaanottamaan tulleen

46

vanhurskaan Simeonin käsiin, joka iloiten huu - taa:

Nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan me - ne - mään,

sillä olen nähnyt si - nut, oi Val - ti - as!

Kunnia...nyt....Aamen

4. sävelmä

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja i - an -

kaik - ki - ses - ti. Aa - - men.

4. sävelmä

Vanhuksen käsiin ikään kuin kerubi - is - tui - mel - le

olet sinä, oi Kristus Jumala, nähnyt hyväksi las - keu - tu - a.

Pääs - tä meidät himojemme hirmu - val - las - ta,

kun me kiitosvirsin sinua y - lis - täm - me

ja si - nu - a a - vuk - si huu - - dam - me.

Oi ihmisiä rakastava pe - las - ta mei - - dät!